

Joanna Lewandowska, Taka Itaka

Świat za oknem się chwieje,
Jak kocisko pijane,
Pod poduszką nadzieje
Uwierają nad ranem,
Czas wychodzić już z domu
Chyba żyć.
Po nadziejach mam kaca,
Ale dobrze gdzieś wracać,
Więc i taka Itaka może być.

Kiedy z domu wychodzę
Klątką, ponoć schodową,
Wciąż to samo po drodze
Mijam z nudów na nowo,
Ale można tam wrócić, by się skryć.
Chociaż ściany są szare:
Kolor czwartej nad ranem,
To i taka Itaka może być.

Mgła zabłądzić mi każe,
Jednak droga się skraca,
W świetle takich wydarzeń,
Zagubiony powracam,
Zawsze znajdę do kłębka cienką nić.
Na te szare pokoje
Już się wracać nie boję,
Więc i taka Itaka może być.